

EUROPAPARLAMENTET

2004

2009

Plenarhandling

SLUTLIG VERSION
A6-0160/2005

26.5.2005

BETÄNKANDE

om förslaget till rådets beslut om uppgiftsutbyte och samarbete mot
terroristbrott
(15599/2004 – C6-0007/2004 – 2004/0069(CNS))

Utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor

Föredragande: Antoine Duquesne

Teckenförklaring

- * Samrådsförfarandet
majoritet av de avgivna rösterna
- **I Samarbetsförfarandet (första behandlingen)
majoritet av de avgivna rösterna
- **II Samarbetsförfarandet (andra behandlingen)
majoritet av de avgivna rösterna för att godkänna den gemensamma ståndpunkten
majoritet av parlamentets samtliga ledamöter för att avvisa eller ändra den gemensamma ståndpunkten
- *** Samtyckesförfarandet
majoritet av parlamentets samtliga ledamöter utom i de fall som avses i artiklarna 105, 107, 161 och 300 i EG-fördraget och artikel 7 i EU-fördraget
- ***I Medbeslutandeförfarandet (första behandlingen)
majoritet av de avgivna rösterna
- ***II Medbeslutandeförfarandet (andra behandlingen)
majoritet av de avgivna rösterna för att godkänna den gemensamma ståndpunkten
majoritet av parlamentets samtliga ledamöter för att avvisa eller ändra den gemensamma ståndpunkten
- ***III Medbeslutandeförfarandet (tredje behandlingen)
majoritet av de avgivna rösterna för att godkänna det gemensamma utkastet

(Angivet förfarande baseras på den rättsliga grund som kommissionen föreslagit.)

Ändringsförslag till lagtexter

Parlamentets ändringar markeras med ***fetkursiv stil***. *Kursiv stil* används för att uppmärksamma berörda avdelningar på eventuella problem i texten. Kursivering används för att markera ord eller textavsnitt som det finns skäl att korrigera innan den slutliga texten produceras (exempelvis om en språkversion innehåller uppenbara fel eller saknar textavsnitt). Dessa förslag underställs berörda avdelningar för godkännande.

INNEHÅLL

	Sida
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS LAGSTIFTNINGSRESOLUTION.....	5
MOTIVERING	20
YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR UTRIKESFRÅGOR	27
YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR RÄTTSLIGA FRÅGOR.....	33
ÄRENDETS GÅNG	36

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS LAGSTIFTNINGSRESOLUTION

om förslag till rådets beslut om uppgiftsutbyte och samarbete mot terroristbrott
(15599/2004 – C6-0007/2004 – 2004/0069(CNS))

(Samrådsförfarandet)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av rådets text (15599/2004),
 - med beaktande av kommissionens förslag till rådet (KOM(2004)0221)¹,
 - med beaktande av artikel 34.2 c i EU-fördraget,
 - med beaktande av artikel 39.1 i EU-fördraget, i enlighet med vilken rådet har hört parlamentet (C6-0007/2004),
 - med beaktande av artiklarna 93 och 51 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor och yttrandena från utskottet för utrikesfrågor och utskottet för rättsliga frågor (A6-0160/2005).
1. Europaparlamentet godkänner rådets text såsom ändrad av parlamentet.
 2. Kommissionen uppmanas att ändra sitt förslag i överensstämmelse härmed i enlighet med artikel 250.2 i EG-fördraget.
 3. Rådet uppmanas att underrätta Europaparlamentet om rådet har för avsikt att avvika från den text som parlamentet har godkänt.
 4. Rådet uppmanas att på nytt höra Europaparlamentet om rådet har för avsikt att väsentligt ändra den text som lagts fram.
 5. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen parlamentets ståndpunkt.

Rådets förslag till text

Parlamentets ändringar

Ändringsförslag 1
Skäl 3a (nytt)

***(3a) Det är nödvändigt att etablera ett
förtroende av hög grad mellan de***

¹ Ännu ej offentliggjort i EUT.

rättsvårdande myndigheterna i medlemsstaterna och Europol och Eurojust. Bristen på förtroende har hittills hindrat ett effektivt utbyte av information och underrättelser. Åtgärderna måste omfatta

– fastställandet av gemensamma normer för uppgiftsskydd under den tredje pelaren som underställs ett gemensamt oberoende övervakningsorgan,

– tillhandahållandet av en handbok avsedd för poliser om bästa arbetsmetoder, som på ett enkelt och praktiskt sätt fastställer skyldigheter och ansvar när det gäller uppgiftsskydd,

– fastställandet av miniminormer för straffrätt och processrätt,

– förlänandet av allmän behörighet för EG-domstolen under den tredje pelaren,

– säkerställandet av fullständig parlamentarisk kontroll.

Ändringsförslag 2 Skäl 5

(5) *Eftersom* målen för den föreslagna åtgärden inte i tillräcklig utsträckning *kan* uppnås av medlemsstaterna *och de därför*, på grund av åtgärdens omfattning eller verkningar, bättre *kan uppnås på* gemenskapsnivå, *kan* gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen. I enlighet med proportionalitetsprincipen går beslutet inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(5) Målen för den föreslagna åtgärden *kan* inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna *utan uppnås*, på grund av åtgärdens omfattning eller verkningar, bättre *genom närmare samarbete mellan medlemsstaterna och* på gemenskapsnivå, *där* gemenskapen *kan* vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen. I enlighet med proportionalitetsprincipen går beslutet inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

Motivering

70 procent av uppgiftsutbytet via Europol sker bilateralt och detta ändringsförslag tar hänsyn till detta faktum.

Ändringsförslag 3
Skäl 5a (nytt)

(5a) I detta beslut tillämpas samma nivå för uppgiftsskydd som den som tillämpas i första pelaren genom parlamentets och rådets direktiv 95/46/EG. En gemensam tillsynsmyndighet upprättas, vilken skall ansvara för skyddet av personuppgifter enligt tredje pelaren och utöva sina åligganden på ett oberoende sätt. Mot bakgrund av denna särskilda roll skall tillsynsmyndigheten ge råd till EU:s institutioner och i synnerhet bidra till att de nationella bestämmelser som antas i enlighet med detta beslut tillämpas på ett enhetligt sätt.

Ändringsförslag 4
Skäl 5b (nytt)

(5b) Medlemsstaterna är fast beslutna att vidta ytterligare åtgärder för att snabbt ratificera alla internationella konventioner och protokoll som är relevanta för kampen mot terrorismen, bland annat protokollen om ändring av Europolkonventionen, och har åtagit sig att även i fortsättningen uppmuntra tredjeländer att ratificera relevanta internationella rättsakter på området för kampen mot terrorismen och att bevilja stöd och tekniskt bistånd för deras genomförande.

Motivering

Det är nödvändigt att ratificera protokollen om ändring av Europolkonventionen för att säkra ett utvidgat mandat för Europol och för att säkra möjligheten att samarbeta i fråga om uppgiftsutbyte med ett tredjeland, till exempel Förenta staterna. EU bör uppmuntra de kandidatländer och tredjeländer som har svårt att tackla terroristverksamhet att ratificera relevanta internationella överenskommelser och att tillhandahålla stöd och tekniskt bistånd för deras genomförande.

Ändringsförslag 5
Artikel 1a, rubrik (ny)

Artikel 1a

*Uppgiftsutbyte om terroristbrott mellan
polismyndigheter och andra
brottsbekämpande myndigheter*

Ändringsförslag 6
Artikel 1a, punkt 1 (ny)

1. Varje medlemsstat skall se till att alla relevanta uppgifter gällande terroristbrott som dess polismyndigheter eller andra brottsbekämpande myndigheter förfogar över eller som de utan tvångsåtgärder kan få tillgång till, kan överföras till de övriga medlemsstaternas polismyndigheter eller andra behöriga brottsbekämpande myndigheter i enlighet med detta beslut.

Ändringsförslag 7
Artikel 1a, punkt 2 (ny)

2. Medlemsstaterna skall se till att de villkor som gäller för tillhandahållande av uppgifter till de övriga medlemsstaternas polismyndigheter eller andra behöriga brottsbekämpande myndigheter inte är striktare än de villkor som gäller på nationell nivå för tillhandahållande av uppgifter eller begäran om uppgifter.

Ändringsförslag 8
Artikel 1a, punkt 3 (ny)

3. Uppgifter skall lämnas på begäran av en polismyndighet eller annan behörig brottsbekämpande myndighet som agerar i enlighet med nationell lagstiftning i samband med en utredning avseende terroristbrott.

Ändringsförslag 9
Artikel 2, rubrik

Informationsutbyte om terroristbrott

Tillhandahållande av uppgifter om terroristbrott till Europol och Eurojust.

Ändringsförslag 10
Artikel 2, punkt 2

2. Varje medlemsstat skall utse antingen en nationell kontaktperson till Eurojust för frågor som rör terrorism, eller flera om det föreskrivs i dess rättssystem, eller en lämplig rättslig eller annan behörig myndighet som, i enlighet med nationell lagstiftning, skall ha tillgång till och kan samla in all relevant information om och från straffrättsliga förfaranden och fällande domar avseende terroristbrott och skicka den till Eurojust i enlighet med **punkt 4a**.

2. Varje medlemsstat skall utse antingen en nationell kontaktperson till Eurojust för frågor som rör terrorism, eller flera om det föreskrivs i dess rättssystem, eller en lämplig rättslig eller annan behörig myndighet som, i enlighet med nationell lagstiftning, skall ha tillgång till och kan samla in all relevant information om och från straffrättsliga förfaranden och fällande domar avseende terroristbrott och skicka den till Eurojust i enlighet med **punkt 5**.

Ändringsförslag 11
Artikel 2, punkt 3, inledningen

3. Varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att åtminstone den information som avses i punkt 4 avseende utredningar och den information som avses i **punkt 4a** avseende lagföring och fällande domar för terroristbrott som påverkar eller kan påverka minst två medlemsstater och som samlats in av den behöriga myndigheten översänds till

3. Varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att åtminstone den information som avses i punkt 4 avseende utredningar och den information som avses i **punkt 5** avseende lagföring och fällande domar för terroristbrott som påverkar eller kan påverka minst två medlemsstater och som samlats in av den behöriga myndigheten översänds till

Ändringsförslag 12
Artikel 2, punkt 4, led da (nytt)

da) Uppgifter om fällande domar avseende terroristbrott och om de särskilda omständigheter som hänför sig till dessa brott. Om fällande domar som utfärdats i första instans ändrats i en

högre instans skall den tillfrågade medlemsstaten utan dröjsmål översända dessa ändrade uppgifter till den medlemsstat som begärt information.

Motivering

En fällande dom är slutgiltig först då överklagandefristen enligt nationell rätt löpt ut. Denna tidsfrist varierar beroende på de olika ländernas nationella lagstiftning och på hur pass hög belastningen är på ifrågavarande rättsväsende, och kan i vissa fall vara ganska lång. Effektiviteten bör sättas i främsta rummet när det gäller kampen mot terrorism och därför måste uppgifter om fällande domar kunna tillhandahållas så snart som domen fallit utan att invänta samtliga överklagandeförfaranden, eftersom en alltför lång tidsfrist kan leda till att uppgifterna blir oanvändbara. Sådana uppgifter är för övrigt inte konfidentiella eftersom domslut i brottmål i princip är offentliga (artikel 6.1 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna).

Ändringsförslag 13
Artikel 2, punkt 4, led db (nytt)

db) Fällande domar och relevanta uppgifter i fråga om deras verkställande.

Ändringsförslag 14
Artikel 2, punkt 4, led dc (nytt)

dc) Rättighetsförluster till följd av domen.

Ändringsförslag 15
Artikel 2, punkt 4, led dd (nytt)

dd) Tidigare brottslighet.

Motivering

Det är absolut nödvändigt att även Europol och Eurojust får tillgång till uppgifter beträffande fällande domar, verkställighet, rättighetsförluster samt tidigare brottslighet som rör personer eller grupper som är föremål för en brottsutredning. I detta sammanhang bör det understrykas med eftertryck att tillhandahållandet av uppgifter snarast bör konkretiseras genom att ett europeiskt kriminalregister över fällande domar och rättighetsförluster inrättas, något som är av avgörande betydelse både för kampen mot terrorism och kampen mot alla former av grov organiserad brottslighet och tycks oundgängligt för att de nationella brottsbekämpande myndigheterna, Europol och Eurojust skall kunna fungera på ett

tillfredsställande sätt. I väntan på att europeiskt kriminalregister inrättas är det av denna anledning nödvändigt att uttryckligen inordna dessa uppgifter bland de uppgifter som skall tillhandahållas Europol och Eurojust.

Ändringsförslag 16
Artikel 2, punkt 4a, led c

c) Information om fällande domar för terroristbrott och de särskilda omständigheterna kring dessa brott.

c) Information om fällande domar för terroristbrott och de särskilda omständigheterna kring dessa brott. ***Om fällande domar i första instans ändrats i en högre instans skall den tillfrågade medlemsstaten utan dröjsmål översända dessa ändrade uppgifter till den medlemsstat som begärt information.***

Ändringsförslag 17
Artikel 2, punkt 4a, led ca (nytt)

ca) Fällande domar och relevanta uppgifter i fråga om deras verkställande.

Ändringsförslag 18
Artikel 2, punkt 4a, led cb (nytt)

cb) Rättighetsförluster till följd av domen.

Ändringsförslag 19
Artikel 2, punkt 4a, led cc (nytt)

cc) Tidigare brottslighet.

Motivering

Det är absolut nödvändigt att även Europol och Eurojust får tillgång till uppgifter beträffande fällande domar, verkställighet, rättighetsförluster samt tidigare brottslighet som rör personer eller grupper som är föremål för en brottsutredning. I detta sammanhang bör det understrykas med eftertryck att tillhandahållandet av uppgifter snarast bör konkretiseras genom att ett europeiskt kriminalregister över fällande domar och rättighetsförluster inrättas, vilket är av avgörande betydelse både för kampen mot terrorism och kampen mot alla former av grov organiserad brottslighet och tycks oundgängligt för att de nationella brottsbekämpande myndigheterna, Europol och Eurojust skall kunna fungera på ett

tillfredsställande sätt. Av denna anledning är det nödvändigt, i väntan på att europeiskt kriminalregister inrättas, att uttryckligen inordna dessa uppgifter bland de uppgifter som skall tillhandahållas Europol och Eurojust.

Ändringsförslag 20
Artikel 2a (ny)

Artikel 2a

Kontroll och utplåning av uppgifter om terroristhandlingar

- 1. Europol och Eurojust skall vart tredje år kontrollera att de uppgifter som tillhandahållits i enlighet med artikel 2 är uppdaterade.***
- 2. Europol och Eurojust skall efter tre år utplåna uppgifter som tillhandahållits i enlighet med artikel 2 såvida dessa uppgifter inte är föremål för en pågående utredning.***
- 3. Den tidsfrist som fastställs i punkt 2 kan i undantagsfall förlängas. Europol och Eurojust skall se till att de förfogar över ett lämpligt förfarande för att pröva sådana undantagsfall.***

Motivering

Europol och Eurojust måste vara skyldiga att regelbundet kontrollera tillgängliga databaser och att utplåna uppgifter som inte längre är föremål för en pågående utredning. Detta gäller redan inom Europol.

Ändringsförslag 21
Artikel 3a (ny)

Artikel 3a

EG-domstolens behörighet

Varje medlemsstat skall godta Europeiska gemenskapernas domstols behörighet att meddela förhandsavgöranden om detta besluts giltighet och tolkning i enlighet med artikel 35.2 i EU-fördraget.

Ändringsförslag 22
Artikel 4

Varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att **framställningar från en annan medlemsstat om ömsesidig rättslig hjälp och om erkännande och verkställighet av domstolsavgöranden i samband med terroristbrott skall behandlas skyndsamt och ges prioritet.**

Varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att **varje relevant uppgift som finns i en handling, ett register, information, föremål eller annat bevismaterial som påträffats eller beslagtogs under en brottsutredning eller ett straffrättsligt förfarande avseende terroristbrott omedelbart görs tillgänglig för eller tillhandahålls myndigheterna i andra berörda medlemsstater, i enlighet med nationell lagstiftning och relevanta internationella rättsliga instrument, där sådana uppgifter anses nödvändiga för att påbörja en utredning, där utredningar genomförs eller där lagföring avseende terroristbrott har inletts.**

Ändringsförslag 23
Artikel 4, stycke 1a (nytt)

Om en uppgift inte kan överföras omedelbart skall den anmodade behöriga myndigheten omedelbart ange inom vilken tidsfrist detta kan ske, dock högst tolv timmar, eller i de fall då en sådan uppgift kräver särskilda formaliteter eller förhandskontakter med andra myndigheter, fyrtioåtta timmar om ärendet brådskar, och tio arbetsdagar i övriga fall.

Ändringsförslag 24
Artikel 4, stycke 1b (nytt)

De tidsfrister som fastställs under punkt 1a skall löpa från och med den tidpunkt då den anmodade behöriga myndigheten mottar begäran om uppgifter.

Motivering

Effektiviteten i det aktuella förslaget beror till stor del på de tidsfrister inom vilka de begärda uppgifterna utbyts. När det gäller bekämpande av allvarlig brottslighet, och i synnerhet terrorism, är tidsaspekten av mycket stor vikt: uppgifter som lämnas för sent blir ofta oanvändbara. Korta men realistiska tidsfrister bör därför uppställas. I detta sammanhang bör åtskillnad göras mellan å ena sidan uppgifter som omedelbart är tillgängliga inom den behöriga brottsbekämpande myndigheten (tidsfristen för att lämna ut uppgifterna bör i dessa fall vara tolv timmar), och å andra sidan uppgifter som inte kan erhållas utan att man utför administrativa förfaranden eller andra formaliteter eller kontaktar andra organ eller myndigheter i förväg, t.ex. uppgifter som måste hämtas från straffregistret (tidsfristen bör i dessa fall vara 48 timmar i brådskande fall och tio arbetsdagar i andra fall).

Ändringsförslag 25 Artikel 4a (ny)

Artikel 4a

Spontant informationsutbyte

Utan att det påverkar artiklarna 2 och 3 skall polis och andra behöriga brottsbekämpande myndigheter utan begäran tillhandahålla information för polis och andra behöriga brottsbekämpande myndigheter i andra berörda medlemsstater, om det föreligger allvarliga faktiska skäl att anta att denna information kan komma att bidra till att förhindra, utreda eller upptäcka brott eller brottslig verksamhet som har samband med terroristbrott.

Tillhandahållande av information i enlighet med första stycket skall begränsas till det som anses relevant och nödvändigt för att det berörda brottet eller den berörda brottsliga verksamheten framgångsrikt skall kunna förhindras, utredas eller upptäckas.

De allvarliga faktiska skäl som kan föranleda spontant informationsutbyte i enlighet med första stycket skall uppges och tydligt motiveras för den berörda polisenhet eller de andra behöriga brottsbekämpande myndigheter som berörs.

Ändringsförslag 26
Artikel 4b (ny)

Artikel 4b

Avslag på begäran om uppgifter

Anmodad myndighet får inte avslå en begäran om uppgifter annat än om myndigheten anser att det finns allvarlig faktisk anledning att förmoda att

- a) tillhandahållandet av sådana uppgifter skulle skada ifrågavarande medlemsstats vitala säkerhetsintressen,*
- b) tillhandahållandet av sådana uppgifter skulle negativt påverka en pågående utredning,*
- c) de begärda uppgifterna är orimliga eller utan relevans för det syfte för vilket de begärs.*

Ändringsförslag 27
Artikel 4c (ny)

Artikel 4c

Principer gällande insamling och behandling av uppgifter

1. Uppgifter och underrättelser, inbegripet personuppgifter, som utbyts eller tillhandahålls i enlighet med detta beslut skall

- a) vara korrekta, adekvata och relevanta med hänsyn till det syfte för vilket de insamlas och därefter behandlas,*
- b) insamlas och behandlas enbart i syfte att fullgöra de åligganden som föreskrivs i lag.*

Uppgifter som rör privatlivet och uppgifter som rör icke misstänkta enskilda personer får inte insamlas annat än om detta är absolut nödvändigt och med full respekt för strikta villkor.

2. Uppgifter som tillhandahålls i enlighet med detta beslut skall på alla nivåer av utbytet och behandlingen garanteras

*rättrådig och konfidentiell hantering.
Källorna skall skyddas.*

Ändringsförslag 28
Artikel 4d (ny)

Artikel 4d

*Berörda personers rätt till tillgång till
uppgifter*

Person vars uppgifter har insamlats skall

- a) informeras om att uppgifter om honom/henne insamlats, utom när det föreligger betydande hinder,*
- b) beredas rätt till kostnadsfri tillgång till de uppgifter som berör honom/henne och ges rätt till att rätta felaktiga uppgifter, utom när sådan tillgång kan tänkas påverka säkerheten och allmän ordning eller tredje mans rättigheter eller friheter eller inkräkta på pågående utredningar,*
- c) få rätt, i samband med felaktig användning av uppgifter enligt denna artikel, att kostnadsfritt överklaga för att säkerställa att lagen efterlevs och i förekommande fall erhålla skadestånd om de principer som föreskrivs i denna artikel inte följs.*

Ändringsförslag 29
Artikel 4e (ny)

Artikel 4e

*Gemensam tillsynsmyndighet för skydd av
personuppgifter*

1. En gemensam tillsynsmyndighet som ansvarar för skyddet av personuppgifter, nedan kallad tillsynsmyndigheten, skall inrättas.

Tillsynsmyndigheten skall vara ett fristående rådgivande organ.

2. Tillsynsmyndigheten skall vara sammansatt av företrädare för den tillsynsmyndighet eller de tillsynsmyndigheter som varje enskild medlemsstat utser, en företrädare för den myndighet eller de myndigheter som institutionerna inrättar, den europeiska dataskyddsinspektören och gemenskapsorganen samt en företrädare för kommissionen.

Varje medlem i tillsynsmyndigheten skall utses av den institution, den myndighet eller de myndigheter som han/hon företräder. Om en medlemsstat utsett flera tillsynsmyndigheter skall dessa välja en gemensam företrädare. Detta gäller även de myndigheter som inrättats för institutionerna eller gemenskapsorgan.

3. Tillsynsmyndigheten skall fatta beslut med enkel majoritet av företrädarna för tillsynsmyndigheterna.

4. Tillsynsmyndigheten skall välja en ordförande. Mandatperioden är två år. Mandatet kan förnyas.

5. Tillsynsmyndigheten skall bistås av sekretariatet för de gemensamma tillsynsmyndigheterna med ansvar för dataskyddet i enlighet med rådets beslut av den 17 oktober 2000.

Sekretariatet skall överföras till kommissionen så snart som möjligt.

Ändringsförslag 30
Artikel 4f (ny)

Artikel 4f

Uppdraget för gemensamma tillsynsmyndigheten för skydd av personuppgifter

1. Tillsynsmyndigheten skall ha till uppgift att

a) granska alla frågor som avser genomförandet av nationella bestämmelser

som antas i enlighet med detta rambeslut,

b) avge yttrande till kommissionen om skyddsnivån inom EU,

c) ge råd om alla förslag till ändring av detta rambeslut, om alla förslag till ytterligare eller särskilda åtgärder som skall vidtas för att tillvarata fysiska personers rättigheter och friheter i samband med behandling personuppgifter och om alla andra förslag till gemenskapslagstiftning som påverkar dessa rättigheter och friheter,

d) avge yttrande om etiska regler på EU-nivå.

2. Om tillsynsmyndigheten fastställer att olikheter, som kan leda till skillnader när det gäller skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter inom EU, förekommer mellan medlemsstaternas lagstiftning och praxis, skall tillsynsmyndigheten informera kommissionen om detta.

3. Tillsynsmyndigheten kan på eget initiativ utfärda rekommendationer om alla frågor om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter i tredje pelaren.

4. De yttranden och rekommendationer som avges av tillsynsmyndigheten skall vidarebefordras till kommissionen.

5. I samband med fullgörandet av sina åligganden skall tillsynsmyndigheten få behörighet att föranstalta utredningar och att faktiskt ingripa, vilket ger den möjlighet att i erforderliga fall vidta alla nödvändiga åtgärder för att rätta, tillfälligt eller definitivt förbjuda uppgiftsbehandlingen eller utplåna alla insamlade uppgifter om insamlingen skett i strid med artiklarna 9a och 9b.

6. Alla personer kan framställa en begäran till tillsynsmyndigheten med avseende på skyddet av hans/hennes personuppgifter.

Personen i fråga skall informeras om de åtgärder som vidtagits till följd av hans/hennes begäran.

7. Kommissionen skall informera tillsynsmyndigheten om de åtgärder som vidtagits till följd av dess yttranden och rekommendationer. Med hänvisning till detta skall tillsynsmyndigheten utarbeta en rapport som även skall översändas till Europaparlamentet och till rådet. Denna rapport skall offentliggöras.

8. Tillsynsmyndigheten skall upprätta en årlig rapport om hur skyddet för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter i tredje pelaren fungerar och översända denna till Europaparlamentet, rådet och kommissionen. Denna rapport skall offentliggöras.

Ändringsförslag 31
Artikel 5a (ny)

Artikel 5a

Rapporter från Europol och Eurojust

Europol och Eurojust skall utarbeta och lägga fram årsrapporter inför rådet och Europaparlamentet.

Motivering

Med beaktande av den komplexa karaktären hos de terroristrelaterade attentaten är det nödvändigt att skapa en närmare förbindelselänk mellan Europol, Eurojust och den politiska EU-nivån. Att avge rapport inför rådet och Europaparlamentet är ett sätt att se till att EU:s politik för att bemöta terrorism förs på ett mer effektivt sätt och ett sätt att säkra parlamentarisk kontroll av organen i fråga.

MOTIVERING

1. Inledning

Efter de tragiska händelserna den 11 september 2001 i Förenta Staterna har kampen mot terrorismen blivit en högt prioriterad fråga för Europeiska unionen. Men de attentat som slog så hårt mot Spanien den 11 mars 2004 har visat att hotet om terrordåd på europeisk mark eller mot europeiska intressen fortfarande är högst reellt.

Den spanska tragedin tydliggör tyvärr att den arbetsmetod som EU har tillämpat sedan 2001, och som i huvudsak grundar sig på ett empiriskt tänkesätt, nu har visat sig vara begränsad. Det betyder att vi brådskande måste byta strategi. EU måste nu arbeta proaktivt, och inte längre uteslutande reaktivt. Unionen måste också välja en mer systematisk strategi och kontinuerligt eftersträva konsekvens i sitt lagstiftningsarbete. En viktig förutsättning är då att man agerar utifrån en verklig politisk linje som grundar sig på tydliga begrepp.

I det perspektivet kan tre huvudlinjer lyftas fram, som bör vara vägledande för rådets och kommissionens överväganden och åtgärder.

Först och främst bör man skaffa sig resurser och kapacitet för att exakt kunna identifiera de mål som man avser att bekämpa. Terrorismen är inte någon homogen företeelse. Det finns olika typer av terrorism. Om man vill kunna bekämpa dessa på ett lämpligt sätt måste man kunna skilja dem åt, och skaffa sig kunskap om dem.

För det andra krävs det att man närmar sig fenomenet terrorism på ett modernt och realistiskt sätt om motåtgärderna skall bli effektiva, vilket innebär en strategi som tar hänsyn till de mycket täta kopplingar som i många fall finns mellan olika terroristorganisationer, men även mellan terrorism och organiserad brottslighet.

För det tredje kräver målet om konsekvens att man undviker att skapa en mängd olika rättsliga instrument för att bekämpa terrorismen och istället strävar efter att enhetliggöra och förenkla befintliga normer.

Mångfalden inom detta område skapar nämligen förvirring och ineffektivitet. Vi vet exempelvis att samordningen av det stora antal instrument som finns till förfogande på EU-nivå gör arbetet mycket komplicerat för de polistjänstemän som konkret skall utbyta uppgifter ute på fältet.

Mot den bakgrunden skulle en systematisk utvärdering av den politik som förs och av de resultat som uppnåtts göra det möjligt att lyfta fram brister och missförhållanden, men även ringa in vilka åtgärder som har visat sig vara effektiva.

En bra utgångspunkt är då säkert att analysera det arbete som Europol och Eurojust har utträttat sedan starten. Det är nämligen känt att de för nuvarande inte fungerar fullt tillfredsställande. Vid sitt sammanträde den 4–5 november 2004 underströk Europeiska rådet för övrigt tydligt behovet av detta analysarbete och var noga med att betona att man gärna ville se ett utökat stöd till Eurojust och Europol. EU:s samordnare för kampen mot terrorism –

vars roll och specifika befogenheter för övrigt bör preciseras – fick samtidigt i uppdrag att främja alla framsteg inom detta område och medlemsstaterna uppmanades att fullt ut samarbeta med Europol och Eurojust.

Slutligen är det säkert möjligt att bättre anpassa de åtgärder som måste vidtas i framtiden om aktörerna på fältet blir mer delaktiga i utarbetandet av handlingsstrategin. Därför krävs det en god förståelse av och hänsyn till förväntningarna från polismyndigheterna för att kunna utverka ett bra samarbete mellan dessa, särskilt inom ramen för Europol. Erfarenheten visar nämligen att skälet till att nationella polismyndigheter inte informerar Europol som man borde alltför ofta är att man inte ser hur detta kan tillföra något mervärde i fullgörandet av deras arbetsuppgifter.

För att bemöta denna inställning är det därför nödvändigt att ge konkreta och övertygande svar. I det perspektivet kan det säkert vara användbart att överväga att med utgångspunkt i de övergripande principer som styr uppgiftsutbytet (finalitetsprincipen, proportionalitetsprincipen och inom kort tillgänglighetsprincipen), men även med tanke på polismyndigheternas behov i det praktiska arbetet, införa en kodex eller handbok över bra metoder som kan användas av polistjänstemän och som på ett lättfattligt och mycket konkret sätt förklarar vilket regelverk de har att hålla sig till, särskilt när det gäller uppgiftsskydd.

2. Förslaget till rådets beslut och förslaget till rambeslut från Konungariket Sverige

a) De aktuella texternas räckvidd – en påminnelse

Kommissionens initiativ utgår från tanken att det fortsatta terroristhotet kräver satsningar på ökad effektivitet. Kampen mot terrorism kräver därför att medlemsstaterna dels systematiskt överlämnar underrättelser om alla personer som har kopplingar till terrorverksamhet till Europol och/eller Eurojust, oavsett arten av denna verksamhet, och dels att de sinsemellan utbyter uppgifter inom detta område ”i överensstämmelse med ländernas nationella lagstiftning och lämpliga rättsliga instrument”.

Konungariket Sveriges förslag utgår från konstaterandet att brottsbekämpning ofta uppfattas i vertikalt led, eftersom åtgärderna uteslutande vidtas utifrån typen av förseelser, utan hänsyn till om dessa är att hänföra till organiserad brottslighet eller ej. Detta synsätt kan leda till en situation där olika kompetensområden, olika uppdrag inom ramen för samarbetet, olika lagstiftningar och nationella förfaranden i slutänden skapar verkliga problem för insamlingen och utbytet av uppgifter på EU-nivå.

Konungariket Sverige vill därför främja en horisontell strategi med tonvikt på kampen mot brottsligheten som sådan och fästa mindre vikt vid de nationella brottsbekämpningsorganens särskilda befogenheter. Målet är att skapa en gemensam och förenklad rättslig ram för uppgiftsutbyte som är tillämplig på alla nationella brottsbekämpningsorgan. I detta system skall de befogenheter som med stöd av nationell lagstiftning tilldelas ett organ för att spåra och förebygga brottslighet och för att genomföra utredningar erkännas av övriga medlemsstater, och detta organ skall kunna begära och erhålla uppgifter och underrättelser från övriga medlemsstater, utan att behöva uppfylla några andra formella krav än de som fastställs i rambeslutet. Det bör framhållas att denna gemensamma rättsliga ram endast avser

utbyte av uppgifter i polisiära frågor. Den berör således inte på något sätt samarbetet på det rättsliga området.

b) Komplementariteten mellan kommissionens och Konungariket Sveriges förslag

När det gäller den tekniska aspekten förordar kommissionen i sitt förslag att uppgifterna skall centraliseras till Europol och Eurojust, medan Konungariket Sverige förbigår denna centralisering med tystnad i sitt förslag och istället vill påskynda uppgiftsutbytet betydligt.

Kommissionens text har förvisso den uppenbara fördelen att den utvidgar tillämpningsområdet för uppgiftsutbytet till att omfatta alla terroristfraktioner enligt rambeslut 2002/475/RIF, utan att begränsa dessa till den förteckning över personer och grupperingar som anges i bilagan till den gemensamma ståndpunkten 2001/931/GUSP. Det finns emellertid skäl att fråga sig om denna text tillför något ytterligare mervärde. Den mekanism som kommissionen vill inrätta återskapar nämligen i stora drag de skyldigheter som redan finns föreskrivna på annat håll, i synnerhet i Europolkonventionen och rådets beslut om inrättande av Eurojust.

Enligt artikel 4 i Europolkonventionen är medlemsstaterna redan nu skyldiga att inom sina polismyndigheter utse en nationell enhet som skall fungera som sambandsorgan mellan Europol och de nationella myndigheterna. Denna nationella enhet skall ha tillgång till all ”lämplig nationell information”, som den skall hålla uppdaterad för att bland annat kunna överföra den till Europol. Den ”lämpliga nationella information” som avses i artikel 4 omfattar utan tvekan de terroristfraktioner som avses i kommissionens förslag, eftersom Europol med stöd av artikel 2 i konventionen uttryckligen ges i uppdrag att behandla ”brott som begåtts eller misstänks bli begångna i samband med terroristaktiviteter och som riktar sig mot liv, hälsa, personlig frihet och egendom”.

Samma tankegång återfinns i rådets beslut om inrättande av Eurojust, där det i artikel 12 föreskrivs att varje medlemsstat får placera ut eller utse en eller flera nationella kontaktpersoner för Eurojust, med tillägget: ”Att sådana personer utplaceras eller utses skall ha hög prioritet när det gäller terrorism”. Precis som i kommissionens beslut hänvisas det i artiklarna 9 och 12 i Eurojuststadgan till medlemsstaternas nationella lagstiftning i frågor som handlar om att definiera karaktären på och omfattningen av de rättsliga befogenheter som de ger sina nationella medlemmar på eget territorium.

Förslaget från Konungariket Sverige tycks på förhand ha en given fördel jämfört med de system som utvecklas i Europolkonventionen, Eurojuststadgan och kommissionens initiativ, eftersom den föreskrivna direktkontakten mellan specialiserade myndigheter, utan andra krav än de som gäller internt för kontakter mellan brottsbekämpningsorgan, gör det möjligt att undanröja en rad svårigheter som hänger samman med varje medlemsstats specifika rättsliga struktur. På så vis kan uppgifterna cirkulera snabbare, något som självklart har avgörande betydelse i kampen mot all form av brottslighet.

Det finns säkert även skäl att fråga sig om den svenska texten tillför något mervärde, med tanke på att Schengenavtalets tillämpningskonvention redan innehåller föreskrifter om en mekanism för polisiärt samarbete, som i stora drag bygger på samma tankegångar.

Enligt artikel 39 i konventionen skall nämligen de avtalsslutande parterna förbinda sig att *”låta sina polismyndigheter bistå varandra inom ramen för staternas lagstiftning och sin behörighet i syfte att förhindra och upptäcka brottsliga handlingar”*. Enligt artikel 46 får varje avtalsslutande part, i särskilda fall och i överensstämmelse med nationell lagstiftning, utan föregående anmodan till en berörd avtalsslutande part förmedla *”uppgifter som kan vara av intresse för denna, för att på så sätt bistå denna i fråga om brottsbekämpning, förebyggande av brott eller vidtagande av skyddsåtgärder mot hot mot allmän ordning och säkerhet”*.

Vid en granskning av texterna framkommer dock skillnader som inte är oviktiga. Enligt artikel 39 begränsas således samarbetet mellan polismyndigheterna till att gälla *”såvida staternas lagstiftning inte förbehåller rättsliga myndigheter rätten till [information]”*, en begränsning som inte finns i den svenska texten där man i artikel 4 nöjer sig med att föreskriva följande: *“Medlemsstaterna skall säkerställa att uppgifter och underrättelser som innehas av eller utan tvångsåtgärder är tillgängliga för de behöriga brottsbekämpande myndigheterna kan lämnas till de behöriga brottsbekämpande myndigheterna i övriga medlemsstater”*.

Enligt artikel 46 andra stycket i konventionen krävs vidare vid överföring av uppgifter på eget initiativ till en berörd part att utbyte av uppgifter skall ske *”genom förmedling av en utsedd central myndighet”*. Direkt uppgiftsutbyte, det vill säga utbyte av uppgifter mellan myndigheter, som är den styrande principen i det system som föreslås av Konungariket Sverige, tillåts här endast högst undantagsvis, *”i särskilt brådskande fall”*, och på villkor att den centrala myndigheten snarast möjligt underrättas om detta.

Det system som föreskrivs i artiklarna 39 och 46 i Schengenkonventionen medger därför inte samma smidighet i överföringen av uppgifter som den svenska texten och leder framför allt till en kvardröjande risk för hinder som har att göra med de avtalsslutande parternas interna rättssystem. Även i brådskande fall är direkt överföring endast möjlig *”om detta inte strider mot staternas lagstiftning”*.

Konungariket Sveriges förslag tycks därför verkligen tillföra ett reellt mervärde jämfört med befintlig lagstiftning. Det är även värt att framhålla en annan fördel med det föreslagna systemet, nämligen att man fastställer en ungefärlig tidsgräns (i det aktuella fallet tolv timmar) för överföring av begärda uppgifter. Alltför utdragna förfaranden är nämligen ett av de hinder man i praktiken stöter på, särskilt i fråga om Europol.

Även om man tänker sig att den svenska texten inte bedöms tillföra ett tillräckligt stort mervärde jämfört med systemet i artiklarna 39 och 46 i tillämpningskonventionen till Schengenavtalet, bör det framhållas att den i varje fall har den fördelen att principen om samarbete mellan brottsbekämpande myndigheter utsträcks till att omfatta samtliga 25 medlemsstater, vilka inte alla är avtalsslutande parter i Schengenavtalet.

Med tanke på ovanstående resonemang och frågans stora betydelse verkar det motiverat att sträva efter att maximera de fördelar som erbjuds av båda dessa system, som lagts fram av kommissionen respektive av Konungariket Sverige. För att åstadkomma en effektiv metod för överföring av uppgifter mellan medlemsstaterna krävs på samma gång att det finns möjlighet till ett snabbt bilateralt uppgiftsutbyte mellan specialiserade organ, utan att utbytet riskerar att

lamslås av problem som sammanhänger med den interna rättsstrukturens särskilda utformning i medlemsstaterna, och möjlighet att systematiskt säkerställa att de mest väsentliga uppgifterna överförs till Europol och/eller Eurojust.

Det bör för övrigt noteras att den här föreslagna maximeringsstrategin ligger i linje med de riktlinjer som Europeiska rådet utarbetade vid sitt sammanträde den 4–5 november 2004, då man uttryckligen sade sig vara mån om att uppgiftsutbytet inom ramen för kampen mot terrorism från den 1 januari 2008 skulle omfattas av tillgänglighetsprincipen. Denna princip innebär att en tjänsteman i ett brottsbekämpande organ i en EU-medlemsstat som behöver uppgifterna för att fullgöra sina uppdrag skall kunna få dessa uppgifter från en annan medlemsstat, och att det brottsbekämpande organ i den andra medlemsstaten som innehar uppgifterna skall göra dem tillgängliga för det angivna syftet och ta hänsyn till behoven i den pågående utredningen i den staten.

Europeiska rådet har vidare uppmanat kommissionen att senast i slutet av 2005 lägga fram förslag om genomförandet av tillgänglighetsprincipen. Detta blir ett tillfälle att påbörja det nödvändiga arbetet med att enhetliggöra befintliga normer.

c) Skyldighet att överlämna uppgifter

I texten till det svenska förslaget föreskrivs uttryckligen vilka skäl ett brottsbekämpande organ skall kunna åberopa för att ha rätt att vägra lämna ut uppgifter. I kommissionens förslag finns däremot inga föreskrifter om detta.

Eftersom det i lagtexterna inte stipuleras någon skyldighet att överlämna uppgifter till Europol vore det förvisso lämpligt att i likhet med vad som anges i Konungariket Sveriges förslag införa en bestämmelse som betonar medlemsstaternas skyldighet att motivera varje fall då man vägrar att överlämna uppgifter, om man vill garantera en tillräcklig effektivitet i det system för uppgiftsutbyte som inrättas.

d) Åtskillnad mellan uppgifter och underrättelser

De texter som föreslås av kommissionen respektive av Konungariket Sverige inskränker sig båda i sin nuvarande lydelse och argumentering uttryckligen till överföring av polisiära och rättsliga uppgifter, det vill säga befintliga uppgifter. I det avseendet kan man dock inte undgå att reflektera över frågan om uppsökning av uppgifter, det vill säga den verksamhet som bedrivs av underrättelseorgan ("intelligence services"). I själva verket är insamling och utbyte av underrättelser helt avgörande inom kampen mot terrorism. Uppgifter som lämnas ut i samband med rättsliga förfaranden och polisutredningar kommer i många fall alltför sent.

Utöver utbyte av polisiära uppgifter bör man därför trycka på det överhängande behovet av att även utveckla instrument som gör det möjligt att underlätta överföring av underrättelser, bland annat genom att införa ett system för tidig varning.

e) Skydd av personuppgifter

Det finns i vårt nuvarande lagstiftningsläge en mängd olika bestämmelser som kan tillämpas inom området för uppgiftsskydd, i synnerhet Europarådets konvention om skydd för enskilda

vid automatisk databehandling av personuppgifter av den 28 januari 1981, en ordning som i någon mån utgör ett minimiskydd. Värt att notera är även en uppsättning bestämmelser om denna fråga i Europokonventionen, och för de medlemsstater som omfattas av Schengenavtalet bestämmelserna om uppgiftsskydd i Schengenkonventionen.

I rådets förslag till beslut föreskrivs ingen särskild åtgärd inom detta område. När det gäller den text som presenterats av den svenska regeringen innehåller den en uppmaning till i första hand medlemsstaterna om att vidta nödvändiga åtgärder för att de regler och normer som fastställts inom området för uppgiftsskydd skall tillämpas på utbyte av uppgifter.

Det övergripande målet om enhetlighet gör att kommissionen särskilt måste inrikta sig på att vidta initiativ för att harmonisera befintliga regler om skydd av personuppgifter.

3. Det europeiska registret över fällande domar

Såväl i sitt meddelande som i motiveringen i förslaget till rådets beslut hänvisar kommissionen till behovet av att inrätta ett register över fällande domar och förverkanden på EU-nivå (det europeiska brottsregistret). Kommissionen meddelar emellertid i detta avseende kort och gott att den skall fullfölja sin analys och försöka hitta de lämpligaste lösningarna innan man lägger fram ett förslag om att inrätta ett sådant register och att den för detta ändamål skall anordna en debatt med medlemsstaterna redan under 2004. Kommissionen har inte berört denna fråga mer i sina fyra meddelanden om kampen mot terrorism som offentliggjordes den 20 oktober 2004. Europeiska rådet tog inte heller upp frågan vid sitt möte den 4–5 november 2004.

Alla vet vilken avgörande betydelse ett europeiskt brottsregister har både för kampen mot terrorismen och för kampen mot alla former av organiserad brottslighet – detta är något vi hela tiden påminns om av dagsaktuella händelser. Tyvärr måste man konstatera att de konkreta framstegen inom detta område fortfarande är ytterst blygsamma, även om det finns all anledning att glädjas åt att en politisk överenskommelse nyligen har träffats i Coreper om ett förslag till text syftande till att underlätta uppgiftsutbyte mellan olika brottsregister. I samband med sammanträdet i rådet (rättsliga och inrikes frågor) den 25 februari 2005 uppmanade för övrigt det luxemburgska ordförandeskapet nyligen medlemsstaterna att lyfta sina parlamentariska reservationer om denna text så att den snabbt skall kunna godkännas.

Det är i alla händelser helt nödvändigt att kommissionen verkligen prioriterar detta mål och upprättar en detaljerad och snäv tidsplan för att uppfylla det. Bortsett från det uppenbara strategiska intresset bör det noteras att EU:s medborgare med rätta förväntar sig en sådan åtgärd.

4. Insyn i fråga om bankkonton och juridiska personer

Kommissionen påpekar i sitt meddelande att det är nödvändigt att utarbeta rättsliga instrument som möjliggör registrering av bankkonton i medlemsstaterna, i syfte att identifiera innehavarna av dessa bankkonton, samtidigt som man tar fram åtgärder som syftar till att förbättra insynen i juridiska personer för att kunna bemöta kriminella organisationers och terroristorganisationers infiltration. Kommissionen har på nytt lyft fram denna fråga i sitt meddelande av den 20 oktober 2004 om kampen mot finansieringen av terrorism.

Kommissionen föreslår härvidlag att de organ som ägnar sig åt finansinformation skall få fri tillgång till bankernas databaser. Uppgifterna skall fortfarande vara krypterade, utom i de fall då de avser en person eller grupp personer som misstänks ha kopplingar till en terroristorganisation.

Förutom de viktiga frågor som dessa förslag väcker rörande skyddet av personuppgifter är det värt att notera att man på samma sätt som när det gäller problemet med det europeiska brottsregistret ännu inte har fastställt några exakta villkor och inte heller upprättat någon tidsplan för åtgärderna. Även här är det lämpligt att kommissionen verkligen prioriterar denna fråga och fastställer exakta tidsfrister.

1.4.2005

YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR UTRIKESFRÅGOR

till utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor

över förslaget till rådets beslut om uppgiftsutbyte och samarbete mot terroristbrott (KOM(2004)0221 – 15599/2004 – C6-0007/2004 – 2004/0069(CNS))

Föredragande: István Szent-Iványi

KORTFATTAD MOTIVERING

Sedan händelserna den 11 september har säkerhetsdimensionen genomgått alarmerande och vittgående förändringar, särskilt när det gäller de civila och internationella människorättsstandarderna och normerna. Det här har varit fallet både i Europa och resten av världen. Men fastän de här förändringarna har ägt rum i en situation som dikterats av kampen mot terrorism så har flera av de åtgärder som vidtagits inte varit särskilt framgångsrika när det gällt att effektivt tackla terrorism och öka medborgarnas säkerhet (till exempel terroristattentaten i Madrid). Mycket har i stället handlat om att omdefiniera rättigheter och normer och rört utvidgade kontroller och restriktioner.

Den föredragande välkomnar förslaget till rådets beslut som ett viktigt steg mot en bättre samordning av EU-myndigheternas, Europols, Eurojusts och de nationella behöriga myndigheternas ansträngningar för att bekämpa terrorismen. Den föredragande konstaterar emellertid att förslaget till beslut bara är ett i raden av flera rättsliga åtgärder som behövs för att möjliggöra ett omfattande och effektivt samarbete. Han har också känslan av att det är viktigt att betona hur nödvändigt det är finna den fina balansgången mellan bekämpning av terrorism och de mänskliga rättigheterna. Här anser han att föreliggande lagstiftningsförslag skulle behöva en klausul om uppgiftsskydd i anslutning till utbyte och användning av information.

Av denna anledning kommer den föredragande här att lägga fram ändringsförslag i vilka han försvarar parlamentets hållning om att informationsutbyte om terroristangrepp i EU:s medlemsstater inte bör ske utanför ramen för det kontinuerliga och effektiva samarbete som förs inom EU-institutionerna, mellan EU och dess medlemsstater, kandidatländer och framtida medlemsstater samt mellan EU och Förenta staterna, detta i enlighet med de internationella standarderna för uppgiftsskydd.

ÄNDRINGSFÖRSLAG

Utskottet för utrikesfrågor uppmanar utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor att som ansvarigt utskott infoga följande ändringsförslag i sitt betänkande:

Kommissionens förslag¹

Parlamentets ändringar

Ändringsförslag 1

Skäl 5

(5) *Eftersom* målen för den föreslagna åtgärden inte i tillräcklig utsträckning **kan** uppnås av medlemsstaterna och de därför, på grund av åtgärdens omfattning eller verkningar, bättre **kan uppnås** på unionsnivå, **kan** unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen. I enlighet med proportionalitetsprincipen går beslutet inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(5) Målen för den föreslagna åtgärden **kan** inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna **utan uppnås**, på grund av åtgärdens omfattning eller verkningar, bättre **genom närmare samarbete mellan medlemsstaterna och** på unionsnivå, **där** unionen **kan** vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen. I enlighet med proportionalitetsprincipen går beslutet inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

Motivering

70 procent av uppgiftsutbytet via Europol sker bilateralt och detta ändringsförslag tar hänsyn till detta faktum.

Ändringsförslag 2

Skäl 5a (nytt)

(5a) Medlemsstaterna är fast beslutna att vidta ytterligare åtgärder för att snabbt ratificera alla internationella konventioner och protokoll som är relevanta för kampen mot terrorismen, bland annat protokollen om ändring av Europolkonventionen, och har åtagit sig att ytterligare främja processen att alla tredjeländer ratificerar de relevanta internationella rättsakter som har anknytning till kampen mot terrorismen och att dessa länder tillhandahåller stöd och tekniskt bistånd för

¹ Ännu ej offentliggjort i EUT.

genomförandet.

Motivering

Det är nödvändigt att ratificera protokollen om ändring av Europolkonventionen för att säkra ett utvidgat mandat för Europol och för att säkra möjligheten att samarbeta med ett tredjeland, till exempel Förenta staterna, i fråga om uppgiftsutbyte. EU bör främja ratificeringen av relevanta internationella överenskommelser i de kandidatländer och tredjeländer som har svårt att tackla terroristverksamhet och tillhandahålla stöd och tekniskt bistånd för deras genomförande.

Ändringsförslag 3 Artikel 2, punkt 6

6. Varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att varje uppgift som kan erhållas genom någon handling, något register, någon information, något föremål eller annat bevismaterial som påträffats eller beslagtogs under en brottsutredning eller ett straffrättsligt förfarande avseende terroristbrott går att få tag på eller kan göras omedelbart tillgänglig för myndigheterna i andra medlemsstater, i enlighet med nationell lagstiftning och relevanta internationella rättsliga instrument, där utredningar genomförs eller skulle kunna inledas eller där lagföring har inletts avseende terroristbrott.

6. Varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att varje uppgift som kan erhållas genom någon handling, något register, någon information, något föremål eller annat bevismaterial som påträffats eller beslagtogs under en brottsutredning eller ett straffrättsligt förfarande avseende terroristbrott går att få tag på eller kan göras omedelbart tillgänglig för myndigheterna i andra medlemsstater, i enlighet med nationell lagstiftning och relevanta internationella rättsliga instrument, där utredningar genomförs eller skulle kunna inledas eller där lagföring har inletts avseende terroristbrott. ***De medlemsstater som erhåller sådana uppgifter skall se till att skydda dem i enlighet med samma normer beträffande konfidentialitet som ursprungsstaten och omedelbart informera ursprungsstaten om alla relaterade uppgifter som de förfogar över.***

Motivering

Man måste kunna lita på att hanteringen av uppgifterna kommer att vara tillräckligt säker och att förmedlingen av uppgifter inte bara går åt ena hållet.

Ändringsförslag 4 Artikel 4a (ny)

Artikel 4a

Mänskliga rättigheter och grundläggande friheter

Medlemsstaterna skall se till att föreläggandet och utbytet av information, och dess påföljande användning enligt bestämmelserna i detta beslut, sker i enlighet med de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, inklusive fastställda standarder och regler för uppgiftsskydd och skydd av enskilda personer mot att uppgifter missbrukas.

Ändringsförslag 5
Artikel 5a (ny)

Artikel 5a

***Rapporter från Europol och Eurojust
Europol och Eurojust skall utarbeta och lägga fram årsrapporter inför rådet och Europaparlamentet.***

Motivering

Med beaktande av den komplexa karaktären hos de terroristrelaterade attentaten är det nödvändigt att skapa en närmare förbindelselänk mellan Europol, Eurojust och den politiska EU-nivån. Att avge rapport inför rådet och Europaparlamentet är ett sätt att se till att EU:s politik för att bemöta terrorism förs på ett mer effektivt sätt och ett sätt att säkra parlamentarisk kontroll av organen i fråga.

Ändringsförslag 6
Artikel 5b (ny)

Artikel 5b

Genomförbarhetsstudie

Kommissionen skall utföra en genomförbarhetsstudie över kandidatländernas och de europeiska grannländernas beredskap och kapacitet att involveras i informationsutbyte om terroristangrepp samt vidta nödvändiga åtgärder för att underlätta deras deltagande

i ett sådant utbyte.

Motivering

De reella förutsättningarna och möjligheterna för att involvera Bulgarien, Kroatien, Rumänien och Turkiet i informationsutbytet om terrorangrepp bör utredas i syfte att vidga räckvidden för samarbetet och förbereda kandidatländerna för deras uppgifter som medlemsstater.

Studiens geografiska räckvidd bör också utvidgas så att den även omfattar de europeiska grannländernas beredskap och kapacitet att samarbeta när det gäller detta uppgiftsutbyte.

9.3.2005

YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR RÄTTSLIGA FRÅGOR

till utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor

över förslaget till rådets beslut om uppgiftsutbyte och samarbete mot terroristbrott (KOM(2004)0221 – C6-0007/2004 – 2004/0069(CNS))

Föredragande: Antonio López-Istúriz White

KORTFATTAD MOTIVERING

Att bekämpa terrorismen måste vara ett av EU:s främsta mål. Genom att bygga upp erforderliga kanaler och inte spara på krafterna kan vi skydda det värdefullaste vi har: våra medborgares liv och frihet.

De fruktansvärda attentat som begicks den 11 september visade att EU:s främsta mål måste vara att bekämpa terrorismen. Den 11 mars 2004 var det Spanien som vaknade upp till blod och förödelse. Den grymma och urskillningslösa terrorn slog till igen, och nu på europeisk mark, i ett land som under flera decennier varit målet för usla och kallhamrade mördare.

Den 11 mars innebar ett nytt kapitel i Europas och därmed EU:s historia. Terrorismen slog till mot vårt gemensamma projekt, vårt system för fredlig samvaro, demokrati och frihet. Med andra ord, mot oss européer och våra liv.

Det blev nödvändigt att fundera över med vilka medel terrorismen kan bekämpas utifrån ett nytt perspektiv: terrorismen bör nämligen inte ses som ett ensidigt fenomen. Slutsatsen vi kan dra är att det finns olika sorters terrorism, även om alla är fruktansvärda, och att terrorismens karaktär varierar beroende på vilka medel och vilka särskilda strategier som används, vilka personer eller grupper som ligger bakom och vilka olika fasansfulla konsekvenser attackerna får. Vi måste därför med precision kunna identifiera vart och ett av de mål mot vilka vi vill rikta vårt motangrepp, och finna ut lämpliga sätt att strida mot vart och ett av dem, det vill säga mot varje form av terrorism.

Kampen får därför inte grundas enbart på motåtgärder i efterhand. Det bästa sättet att bekämpa olika slags terrorism är helt klart att förebygga dem.

Ett snabbt bilateralt uppgiftsutbyte mellan medlemsstaternas specialiserade enheter och en möjlighet att systematiskt vidarebefordra den viktigaste informationen till Europol och/eller

Eurojust är avgörande för att man skall kunna förebygga terroristattacker. Men för att göra uppgiftsutbytet riktigt effektivt måste det ömsesidiga förtroendet mellan de olika medlemsstaternas polisväsenden bli starkare, och man måste fastställa gemensamma tolkningskriterier för att se till att Europol och medlemsstaterna tolkar uppgifterna på samma sätt.

Överraskande nog sägs i förslaget till rådets beslut inget konkret om att införa ett europeiskt kriminalregister. Här anser vi att vi måste vara mer ambitiösa än kommissionen och inte nöja oss med att endast rekommendera att ett europeiskt register över fällande domar och rättighetsförluster upprättas. Om vi verkligen vill förebygga terrorism räcker det inte med att hoppas på att ett sådant register skall införas. Tvärtom måste vi kraftfullt uppmana kommissionen och rådet att fokusera sina ansträngningar så att detta register kan upprättas omedelbart. Man får ju inte glömma att det syfte registret skulle tjäna skulle hjälpa oss att nå vårt mål att undanröja terrorismen och skydda det gemensamma området med frihet, säkerhet och rättvisa och, inte minst, medborgarnas liv.

Inget problem får stå i vägen för skyddet av friheten och rätten att leva. Inga hinder får försena oss, hur hårt de tjugofem EU-medlemsstaterna än måste arbeta, när det gäller att uppnå vårt gemensamma mål.

Av alla dessa skäl anser vi förslaget till beslut vara ett sunt förslag, eftersom det kommer att bidra positivt till att det främsta målet uppnås, det vill säga att förebygga, bekämpa och få slut på terrorismen. Men vi rekommenderar att rådet lägger fram de förslag som behövs för att underlätta skapandet av ett europeiskt kriminalregister.

SLUTSATSER

Utskottet för rättsliga frågor uppmanar utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor att som ansvarigt utskott godkänna förslaget till beslut.

ÄRENDETS GÅNG

Titel	Förslag till rådets beslut om uppgiftsutbyte och samarbete mot terroristbrott			
Referensnummer	KOM(2004)0221 – 15599/2004 – C6-0007/2004 – 2004/0069(CNS)			
Rättslig grund	art. 39.1 EU-fördraget			
Grund i arbetsordningen	art. 93 och 51			
Begäran om samråd med parlamentet	22.4.2004			
Ansvarigt utskott Tillkännagivande i kammaren	LIBE 15.9.2004			
Rådgivande utskott Tillkännagivande i kammaren	AFET 15.9.2004	JURI 15.9.2004		
Inget yttrande avges Beslut				
Förstärkt samarbete Tillkännagivande i kammaren				
Föredragande Utnämning	Antoine Duquesne 27.7.2004			
Tidigare föredragande				
Förenklat förfarande Beslut				
Bestridande av den rättsliga grunden JURI:s yttrande	/			
Ändrad anslagstildelning BUDG:s yttrande	/			
Samråd med Europeiska ekonomiska och sociala kommittén Beslut i kammaren	0.0.0000			
Samråd med Regionkommittén Beslut i kammaren	0.0.0000			
Behandling i utskott	27.4.2004	5.10.2004	31.3.2005	24.5.2005
Antagande	24.5.2005			
Slutomröstning: resultat	för:	40		
	emot:	0		
	nedlagda röster:	4		
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Alexander Nuno Alvaro, Edit Bauer, Mario Borghezio, Mihael Brejc, Maria Carlshamre, Giusto Catania, Charlotte Cederschiöld, Carlos Coelho, Fausto Correia, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Rosa Díez González, Antoine Duquesne, Elly de Groen-Kouwenhoven, Livia Járóka, Timothy Kirkhope, Ewa Klamt, Magda Kósáné Kovács, Wolfgang Kreissl-Dörfler, Barbara Kudrycka, Stavros Lambrinidis, Henrik Lax, Sarah Ludford, Edith Mastenbroek, Jaime Mayor Oreja, Claude Moraes, Martine Roure, Amalia Sartori, Inger Segelström, Ioannis Varvitsiotis, Stefano Zappalà, Tatjana Ždanoka			
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Frederika Brepoels, Ignasi Guardans Cambó, Luis Francisco Herrero-Tejedor, Sophia in 't Veld, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Mary Lou McDonald, Antonio Masip Hidalgo, Javier Moreno Sánchez, Bill Newton Dunn, Herbert Reul, Marie-Line Reynaud, Agnes Schierhuber,			

Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 178.2)	Antonio López-Istúriz White	
Ingivande – A6-nummer	26.05.2005	A6-0160/2005
Anmärkningar	...	